

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0197/2010

14.6.2010

SPRAWOZDANIE

w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe (2009/2221(INI))

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sprawozdawczyni: Emilie Turunen

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	17
OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI	19
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	24

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe (2009/2221(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument zatytułowany „Ocena strategii lizbońskiej” (SEC(2010)0114),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy – Przewidywanie wymogów rynku pracy i potrzeb w zakresie umiejętności oraz ich wzajemne dopasowywanie” (COM(2008)0868),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Załącznik do komunikatu Komisji w sprawie nowych umiejętności w nowych miejscach pracy” (SEC(2008)3058),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wspólne zobowiązanie na rzecz zatrudnienia” (COM(2009)0257),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426),
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie komunikatu zatytułowanego „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy – Przewidywanie wymogów rynku pracy i potrzeb w zakresie umiejętności oraz ich wzajemne dopasowywanie”, przyjęte w Brukseli w dniu 9 marca 2009 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy¹,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Działania na rzecz pełnego udziału młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie” (COM(2007)0498), uzupełniony dokumentem roboczym służb Komisji zatytułowanym „Zatrudnienie młodzieży w UE” (SEC(2007)1093),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie postępów osiągniętych w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektywy 2000/43/WE i dyrektywy 2000/78/WE)²,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania: strategia UE na rzecz młodzieży – Odnowiona otwarta metoda koordynacji na potrzeby wyzwań i możliwości stojących przed młodzieżą” (COM(2009)0200),
- uwzględniając rezolucję legislacyjną z dnia 2 kwietnia 2009 r. w sprawie wniosku

¹ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

² Dz.U. C 27E z 19.11.2009, s. 23.

dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną¹,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi” (COM(2009)0329),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Zatrudnienie w Europie 2009”, listopad 2009 r.,
- uwzględniając niezależne sprawozdanie dla Komisji zatytułowane „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy: czas na działanie”, zawierające porady i główne zalecenia dotyczące dalszego rozwoju inicjatywy w kontekście przyszłej strategii UE 2020 na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, luty 2010 r.,
- uwzględniając niezależne sprawozdanie zatytułowane „Ścieżki do podjęcia zatrudnienia: bieżące praktyki i przyszłe potrzeby związane z włączeniem młodzieży na rynek pracy. Zatrudnienie i bezrobocie wśród młodzieży: przemyślenia o ich lepszej integracji z rynkiem pracy”, sporządzone na zlecenie Komisji w kontekście projektu YOUTH (sprawozdanie końcowe z realizacji projektu YOUTH, wrzesień 2008 r.),
- uwzględniając analizę Eurofound zatytułowaną „Młodzież i praca”, marzec 2007 r.,
- uwzględniając analizę Cedefop zatytułowaną „Profesjonalizacja doradztwa zawodowego: kompetencje praktyków i ścieżki kwalifikacji w Europie”, marzec 2009 r.,
- uwzględniając analizę Cedefop zatytułowaną „Umiejętności dla przyszłości Europy: przewidywanie potrzeb w zakresie umiejętności zawodowych”, maj 2009 r.,
- uwzględniając czwarte sprawozdanie Cedefop na temat badań nad kształceniem i szkoleniem zawodowym w Europie: sprawozdanie podsumowujące zatytułowane „Modernizacja kształcenia i szkolenia zawodowego”, grudzień 2009 r.,
- uwzględniając prognozę OECD z 2008 r. w sprawie zatrudnienia zatytułowaną „Szansa na udany start? Przepływy młodzieży na rynkach pracy w krajach OECD”, listopad 2008 r.,
- uwzględniając Europejski pakt na rzecz młodzieży, którego celem jest promocja udziału wszystkich młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie, marzec 2005 r.,
- uwzględniając petycję 1452/2008, którą złożyła Anne-Charlotte Bailly (Niemcy) w imieniu Génération Précaire, w sprawie uczciwych warunków stażu i odpowiedniego dostępu młodych ludzi do europejskiego rynku pracy,
- uwzględniając wyrok (C-555/07) Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zasady niedyskryminacji ze względu na wiek, styczeń 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami, nowego partnerstwa na rzecz modernizacji uczelni w

¹ Dz.U. C 137E z 27.5.2010 r., s. 68.

Europie¹,

- uwzględniając art. 156 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A7–0197/2010),
- A. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy spowodował masowy wzrost stopy bezrobocia w państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że skutki tej tendencji w niewspółmierny sposób odczuła młodzież; mając na uwadze, że stopa bezrobocia młodzieży rośnie gwałtowniej niż cała stopa bezrobocia; mając na uwadze, że w grudniu 2009 r. bez pracy pozostawało w UE ponad 5,5 mln młodych ludzi poniżej 25. roku życia, co odpowiada 21,4% młodych ludzi ogółem, co prowadzi do paradoksalnej sytuacji, w której z powodu starzenia się społeczeństw młodzi ludzie pozostają na marginesie życia gospodarczego, choć stanowią fundament systemów zabezpieczenia społecznego,
- B. mając na uwadze, że młodzież ma mało możliwości znalezienia stałego zatrudnienia; mając na uwadze, że młodzież wchodzi na rynek pracy głównie za pośrednictwem nietypowych, wysoce elastycznych, niepewnych i niestabilnych form zatrudnienia (praca w marginalnym, niepełnym wymiarze czasu, tymczasowa lub na czas określony itp.), a prawdopodobieństwo, że jest to droga stałego zatrudnienia, jest niskie,
- C. mając na uwadze, że wydaje się, iż pracodawcy coraz częściej wykorzystują praktyki i staże w celu zastępowania stałego zatrudnienia, wykorzystując przeszkody we wchodzeniu młodzieży na rynek pracy; mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą reagować na takie formy wykorzystywania młodych ludzi i skutecznie je eliminować,
- D. mając na uwadze, że cztery z dziesięciu środków przyjętych na nadzwyczajnym szczycie UE w sprawie zatrudnienia, który odbył się w 2009 r. w Pradze, dotyczą edukacji, szkolenia zawodowego, uczenia się przez całe życie, praktyk zawodowych, ułatwiania mobilności oraz lepszego przewidywania zapotrzebowania rynku pracy i dostosowania umiejętności,
- E. mając na uwadze, że bezrobocie i niedostateczne zatrudnienie młodzieży nakłada na społeczeństwo znaczne koszty społeczne i ekonomiczne, co powoduje utratę szans na wzrost gospodarczy, osłabiającą nakłady na infrastrukturę i świadczenia publiczne erozję bazy podatkowej, wzrost kosztów socjalnych, niedostateczne wykorzystanie środków na edukację i szkolenia, a także ryzyko bezrobocia długoterminowego i wykluczenia społecznego,
- F. mając na uwadze, że młodsze pokolenia będą musiały zmniejszyć gigantyczny dług publiczny, do którego doprowadziło obecne pokolenie,
- G. mając na uwadze, że według prognoz gospodarczych i demograficznych w ciągu kolejnej dekady powstanie w UE 80 mln miejsc pracy, w większości wymagających wysoko

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0187.

wykwalifikowanej siły roboczej; mając na uwadze, że stopa zatrudnienia osób wysoko wykwalifikowanych w całej UE wynosi ok. 85%, osób średnio wykwalifikowanych – 70%, a osób nisko wykwalifikowanych – 50%,

- H. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy ma zasadnicze znaczenie dla tworzenia nowych miejsc pracy, ponieważ większy wzrost gospodarczy oznacza więcej możliwości zatrudnienia; mając na uwadze, że ponad 50% nowych miejsc pracy w Europie tworzą MŚP,
- I. mając na uwadze, że przejście od edukacji do zatrudnienia oraz zmiana miejsca pracy stanowi wyzwanie strukturalne dla młodych ludzi w całej UE; mając na uwadze, że praktyki mają istotny pozytywny wpływ na dostęp młodych ludzi do zatrudnienia, zwłaszcza jeśli umożliwiają bezpośrednie nabycie umiejętności i wiedzy specjalistycznej w zakładzie pracy,
- J. mając na uwadze, że należy znacznie ulepszyć programy kształcenia oraz wspierać partnerstwa między uniwersytetami a środowiskiem biznesu, efektywne programy praktyk, pożyczki na rozwój kariery i inwestycje pracodawców w szkolenia,
- K. mając na uwadze, że młodzi ludzie debiutujący na rynku pracy często spotykają się z dyskryminacją ze względu na wiek i w sytuacjach redukcji zatrudnienia; mając na uwadze, że bezrobocie i ubóstwo lub praca dorywcza i nierejestrowana w większym stopniu zagraża młodym kobietom, niż młodym mężczyznom; mając na uwadze, że z drugiej strony młodzi mężczyźni zostali najbardziej dotknięci bezrobociem podczas obecnego kryzysu gospodarczego; mając na uwadze, że niepełnosprawni młodzi ludzie napotykają jeszcze większe problemy z wejściem na rynek pracy,
- L. mając na uwadze, że godna praca pozwala młodym ludziom na przejście od zależności społecznej do samowystarczalności, pomaga im uniknąć ubóstwa i pozwala na aktywny udział ekonomiczny i społeczny w życiu społeczeństwa; mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich wprowadzono dyskryminujące przepisy, w świetle których prawa młodzieży są ograniczone, gdyż opierają się wyłącznie o kryterium wieku, np. przepisy dotyczące niższej wysokości minimalnego wynagrodzenia młodych ludzi w Wielkiej Brytanii, dodatku do wynagrodzenia we Francji (Revenu de solidarité¹) oraz ograniczenia świadczeń przysługujących bezrobotnym dla młodych ludzi w Danii, które, pomimo że mają na celu włączenie młodych osób na rynek pracy, są niedopuszczalne i mogą przynieść odwrotny skutek, uniemożliwiając młodym ludziom rozpoczęcie niezależnego finansowo życia, szczególnie w dobie kryzysu i wysokiego bezrobocia wśród młodzieży,
- M. mając na uwadze, że nie zostały w pełni osiągnięte poziomy odniesienia dotyczące młodzieży i modernizacji szkolenia zawodowego określone w strategii lizbońskiej,
- N. mając na uwadze, że „flexicurity” stanowiła ogólną strategię na rzecz rynków pracy w UE mającą na celu zawieranie elastycznych i przewidywalnych umów, uczenie się przez całe życie, aktywną politykę rynku pracy i zabezpieczenie społeczne; mając na uwadze, że w wielu krajach strategię tę interpretowano wąsko jako „elastyczność”, zapominając o całościowym podejściu oraz o bezpieczeństwie zatrudnienia i zabezpieczeniu społecznym,

- O. mając na uwadze, że na skutek zmian demograficznych po 2020 r. europejski obszar gospodarczy dotkliwie odczuje ogromny niedobór siły roboczej, a tendencji tej można przeciwdziałać tylko za pomocą odpowiedniego kształcenia, szkolenia i przekwalifikowania,
- P. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa są częścią europejskiej tkanki gospodarczej, a ich rola wynika zarówno z ich liczby, jak i strategicznej roli w walce z bezrobociem,
- 1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednio uzasadnionego podejścia w kwestii młodzieży i zatrudnienia. Aspekt jakościowy godnej pracy dla młodych ludzi nie może zostać narażony na szwank, a podejmowane działania powinny koncentrować się na podstawowych standardach pracy i innych standardach związanych z jakością pracy, takich jak wymiar czasu pracy, minimalne wynagrodzenie, ubezpieczenia społeczne oraz bezpieczeństwo i zdrowie w pracy;

Tworzenie lepszych i liczniejszych miejsc pracy oraz integracja na rynku pracy

- 2. wzywa Radę i Komisję do zdefiniowania strategii zatrudnienia dla UE, łączącej instrumenty finansowe i politykę zatrudnienia w celu uniknięcia „wzrostu gospodarczego, któremu nie towarzyszy przyrost miejsc pracy”, i określającej ambitne poziomy odniesienia w obszarze zatrudnienia młodych ludzi; domaga się, by w strategii zatrudnienia poświęcono szczególne miejsce tworzeniu ekologicznych miejsc pracy oraz zatrudnienia w sektorze gospodarki społecznej, zapewniając jednocześnie włączenie Parlamentu w proces podejmowania decyzji;
- 3. podkreśla znaczenie propagowania przez państwa członkowskie ekologicznych miejsc pracy, np. poprzez prowadzenie szkoleń w zakresie technologii środowiskowych;
- 4. zachęca państwa członkowskie do stwarzania skutecznych bodźców dla zatrudniania młodych ludzi, takich jak dofinansowanie zatrudnienia i składki na ubezpieczenie, co zagwarantuje im godne warunki życia i pracy, aby zachęcić pracodawców publicznych i prywatnych do zatrudniania młodych ludzi, do inwestowania zarówno w tworzenie miejsc pracy dla młodych ludzi, jak i stałe szkolenie i podnoszenie umiejętności podczas zatrudnienia, i wspierania przedsiębiorczości wśród młodzieży; wskazuje na szczególną rolę i znaczenie małych przedsiębiorstw w zakresie ekspertyzy i tradycyjnej wiedzy specjalistycznej; zachęca do zapewnienia dostępu młodzieży do niedawno ustanowionego europejskiego instrumentu mikrofinansowego;
- 5. podkreśla znaczenie edukacji w dziedzinie przedsiębiorczości, stanowiącej integralną część procesu nabywania umiejętności niezbędnych w nowych rodzajach zatrudnienia;
- 6. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia ambitnych strategii politycznych w zakresie szkolenia młodzieży;
- 7. wzywa Komisję, aby uwzględniając korzystne partnerstwa krajowe istniejące pomiędzy szkołami, uczelniami, przedsiębiorstwami i partnerami społecznymi, promowała i wspierała projekty pilotażowe w nowych strategicznych sektorach rozwoju, które zapewniają odpowiednie naukowe, technologiczne i zorientowane na zatrudnienie

szkolenia dla młodych ludzi, a zwłaszcza kobiet, aby wspierać innowacje i konkurencyjność w ramach przedsiębiorstw, korzystając w tym celu ze stypendiów naukowych, praktyk na poziomie uczelni i umów o pracę innych niż umowy nietypowe;

8. wzywa uczelnie, aby na wczesnym etapie kontaktowały się z pracodawcami i stwarzały studentom możliwość nabywania umiejętności potrzebnych na rynku pracy;
9. wzywa państwa członkowskie do zainicjowania szeroko zakrojonych środków mających na celu pobudzenie gospodarki, takich jak obniżenie podatków i zmniejszenie obciążeń administracyjnych MŚP, aby zapewnić wzrost i stworzyć nowe miejsca pracy, zwłaszcza dla młodych ludzi;
10. wyraża nadzieję, że mikropożyczki okażą się skutecznym instrumentem wykorzystywanym przez młodych ludzi; uważa, że założyciele nowych przedsiębiorstw muszą otrzymywać stałe i profesjonalne doradztwo;
11. wzywa państwa członkowskie do tworzenia integracyjnej i ukierunkowanej polityki rynku pracy, zapewniającej młodym ludziom godną integrację i merytoryczne zatrudnienie, np. poprzez tworzenie motywujących sieci możliwości, systemów staży wraz z pomocą finansową, tak by stażysta mógł się przenieść i zamieszkać blisko miejsca odbywania stażu, międzynarodowych ośrodków ds. kariery zawodowej i ośrodków indywidualnego doradztwa dla młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem takiej kwestii, jak organizacja zbiorowa i znajomość aspektów prawnych odnoszących się do stażu;
12. uznaje trudności napotymane przez młodych ludzi w uzyskiwaniu dostępu do środków na zakładanie i rozwijanie własnych przedsiębiorstw; wzywa państwa członkowskie i Komisję do przyjęcia środków w celu ułatwienia młodym ludziom dostępu do finansowania oraz do ustanowienia ukierunkowanych na młodych ludzi wspólnotowych programów mentoringu w zakresie zakładania i rozwoju przedsiębiorstw, we współpracy z sektorem biznesu;
13. wzywa państwa członkowskie do wspierania umiejętności osób przedwcześnie kończących naukę i przygotowywania ich do zatrudnienia za pomocą innowacyjnych projektów;
14. wzywa państwa członkowskie, aby włączyły współpracę na wczesnym etapie pomiędzy szkołami i pracodawcami do swoich planów mających na celu nowe zaprojektowanie programów szkoleń; uważa, że władze lokalne i regionalne muszą zostać włączone w planowanie kształcenia i szkolenia, ponieważ dysponują siecią kontaktów z pracodawcami i znają ich potrzeby;
15. wzywa Komisję do zwiększenia zdolności finansowej i zapewnienia lepszego wykorzystania Europejskiego Funduszu Społecznego, w celu przeznaczenia co najmniej 10% tego funduszu na projekty ukierunkowane na młodych ludzi oraz do ułatwienia dostępu do niego; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby poprzez nadmierną kontrolę i biurokrację nie zagrażały realizacji małych innowacyjnych projektów a także by dokonały przeglądu skuteczności i wartości dodanej programów takich jak „Młodzież w działaniu” pod względem możliwości zatrudnienia dla młodych ludzi; wzywa państwa

członkowskie do większego ukierunkowania na młodzież;

16. apeluje do państw członkowskich o nadanie priorytetu współpracy między podmiotami ze środowiska biznesu a podmiotami z sektora edukacji jako właściwemu narzędziu zwalczania bezrobocia strukturalnego;

Edukacja i przejście od edukacji do zatrudnienia

17. wzywa państwa członkowskie do intensyfikacji starań zmierzających do ograniczenia zjawiska przedwczesnego zakończenia nauki, która umożliwi realizację celu ustanowionego w strategii EU 2020, tj. poziomu osób przedwcześnie kończących naukę nieprzekraczającego 10%, w terminie do 2012 r.; zachęca państwa członkowskie do wykorzystania szerokiej gamy środków w celu zwalczania zjawiska przedwczesnego zakończenia nauki, np. poprzez ograniczenie liczby uczniów w każdej klasie, pomoc dla uczniów, których nie stać na ukończenie obowiązkowego cyklu nauczania, zwiększenie nacisku na aspekty praktyczne w programie nauczania, wprowadzenie mentoringu we wszystkich szkołach, wprowadzenie bezpośredniej obserwacji osób, które przedwcześnie zakończyły naukę; wskazuje na przykład Finlandii, której udało się ograniczyć liczbę osób przedwcześnie kończących naukę poprzez analizowanie z nimi możliwości wyboru nowych kierunków; zachęca Komisję do skoordynowania projektu dotyczącego najlepszych praktyk;
18. wzywa państwa członkowskie, by ulepszyły powiązania pomiędzy systemem edukacji a rynkiem pracy oraz opracowały metody przewidywania zapotrzebowania na umiejętności i zdolności;
19. wzywa do podjęcia starań w celu zagwarantowania, że wszystkie dzieci będą otrzymywały potrzebne wsparcie od samego początku, a zwłaszcza do zadbania o wsparcie ukierunkowane na dzieci z problemami językowymi lub innymi utrudnieniami, aby zapewnić im największe możliwe szanse w zakresie edukacji i kariery zawodowej;
20. wzywa do zwiększenia liczby i podniesienia jakości praktyk; nawiązuje do pozytywnych doświadczeń z podwójnym systemem w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego w krajach takich jak Niemcy, Austria i Dania, gdzie system ten jest postrzegany jako ważna część przejścia młodzieży od edukacji do zatrudnienia; wzywa państwa członkowskie, aby wspierały programy praktyk i zachęcały przedsiębiorstwa do oferowania szkoleń dla młodych ludzi nawet w czasach kryzysu; podkreśla znaczenie odpowiedniego szkolenia dla zapewnienia wysoko wykwalifikowanej siły roboczej, której przedsiębiorstwa będą potrzebować w przyszłości; podkreśla, że praktyki nie mogą zastąpić normalnego zatrudnienia;
21. wzywa do podniesienia jakości i zapewnienia bezpieczeństwa staży; wzywa Komisję i Radę, by zgodnie z przedstawionym w komunikacie COM(2007)0498 zobowiązaniem „do przedstawienia inicjatywy dotyczącej Europejskiej karty na rzecz jakości staży”, stworzyły Europejską kartę na rzecz jakości staży zawierającą minimalne standardy w celu zapewnienia ich wartości edukacyjnej i uniknięcia przypadków wykorzystywania stażystów, z uwzględnieniem tego, że staże stanowią część kształcenia i nie mogą zastępować prawdziwej pracy; te minimalne standardy powinny obejmować skrócony opis stanowiska lub wymaganych kwalifikacji, ramy czasowe staży, minimalne

wynagrodzenie w oparciu o standardy dotyczące kosztów życia w miejscu odbywania stażu, zgodnie z tradycjami krajowymi, ubezpieczenie w obszarze zatrudnienia, świadczenia społeczne zgodne z lokalnymi standardami i jasne powiązanie z konkretnym programem kształcenia;

22. wzywa Komisję do przedstawienia statystyk dotyczących staży w poszczególnych państwach członkowskich, z uwzględnieniem:

- liczby staży,
- długości staży,
- świadczeń socjalnych dla stażystów,
- dodatków wypłacanych stażystom,
- przedziałów wiekowych stażystów,

oraz do sporządzenia analizy porównawczej dotyczącej różnych programów staży istniejących w państwach członkowskich UE;

23. wzywa wszystkie państwa członkowskie, by kontrolowały przestrzeganie przepisów;

24. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia europejskiego systemu certyfikacji i uznawania wiedzy i umiejętności nabytych podczas praktyk i staży, co pomoże zwiększyć mobilność młodej siły roboczej;

25. wzywa do ochrony młodych ludzi przed tymi pracodawcami - w sektorze publicznym i prywatnym – którzy za pośrednictwem programów zdobywania doświadczenia zawodowego, praktyk i staży są w stanie zaspokoić swoje zasadnicze i podstawowe potrzeby, ponosząc niewielkie lub wręcz zerowe koszty i wykorzystując chęć młodych ludzi do nauki, nie stwarzając im żadnych perspektyw pełnego zatrudnienia w danym zakładzie pracy;

26. podkreśla znaczenie wspierania mobilności młodych ludzi pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie pracy i szkolenia oraz potrzebę poprawy uznawania i przejrzystości kwalifikacji, umiejętności i dyplomów w UE; wzywa do podwojenia wysiłków mających na celu ustanowienie europejskich ram kwalifikacji w zakresie uczenia się przez całe życie i europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym, a także do wzmocnienia programu Leonardo da Vinci;

27. wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia harmonizacji krajowych profili kwalifikacji oraz europejskich profili kwalifikacji, aby jeszcze bardziej zwiększać mobilność młodych ludzi w dziedzinie edukacji i pracy;

28. podkreśla rolę podmiotów z sektora prywatnego świadczących usługi edukacyjne, ponieważ sektor prywatny jest zazwyczaj bardziej innowacyjny w projektowaniu kursów i bardziej elastyczny w ich realizacji;

29. apeluje do państw członkowskich, by zapewniały młodym ludziom programy staży,

zdobywania doświadczenia zawodowego i praktyk z pełnymi prawami pracowniczymi i uprawnieniami do świadczeń z zabezpieczenia społecznego, w razie potrzeby dotując część ich składek;

30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia programów praktyk, staży i zdobywania doświadczenia zawodowego do systemów zabezpieczenia społecznego;
31. zachęca państwa członkowskie, aby wzmocniły swoje systemy doradztwa edukacyjnego na poziomie szkolnictwa podstawowego do średniego, aby pomóc młodym ludziom i ich rodzinom w wyborze ścieżek kształcenia i szkolenia faktycznie odpowiadających rzeczywistym uzdolnieniom, umiejętnościom i aspiracjom, co zmniejszy ryzyko przerwania nauki i porażki;
32. uznaje fakt, iż w czasach kryzysu młodzi ludzie dążą do zdobycia wykształcenia i powinni być do tego zachęcani; nawołuje wszystkie państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim równego dostępu do edukacji poprzez zagwarantowanie minimalnego prawa do bezpłatnej, wystarczająco finansowanej edukacji, od przedszkola po uczelnie wyższe, oraz zapewnienie młodym uczniom wsparcia finansowego; zachęca państwa członkowskie do dalszego inwestowania w edukację i szkolenia, nawet w przypadku występowania ograniczeń podatkowych i społecznych, tak by jak najszybciej wprowadzić europejskie ramy kwalifikacji i w razie potrzeby ustanowić krajowe ramy umiejętności;
33. przypomina, że celem procesu kopenhaskiego jest zachęcanie obywateli do korzystania z szerokiego wachlarza dostępnych możliwości szkolenia zawodowego (np. w szkole, na uczelni wyższej, w miejscu pracy lub na prywatnych kursach);
34. wzywa Komisję do rozszerzenia programów unijnych wspierających edukację i podnoszenie umiejętności, takich jak program „Uczenie się przez całe życie”, Europejski Fundusz Społeczny, akcje Marie Curie i Erasmus Mundus oraz Inicjatywa na rzecz edukacji w naukach ścisłych;
35. wzywa państwa członkowskie do stworzenia krajowych grup zadaniowych ds. młodzieży, aby zapewnić większą spójność pomiędzy systemem edukacji a rynkiem pracy, a także wspierać większą, wspólną odpowiedzialność rządu, pracodawców i obywateli za inwestowanie w umiejętności; wzywa państwa członkowskie do stworzenia organów doradczych we wszystkich szkołach, aby pomóc w ułatwianiu przejścia od edukacji do rynku pracy oraz wspierać współpracę pomiędzy podmiotami publicznymi a prywatnymi;
36. uważa, że niezwykle ważne jest dostosowanie systemu kształcenia i szkolenia do szybko zmieniającego się rynku pracy i zapotrzebowania na nowe zawody;
37. uważa, że nauka języków obcych odgrywa kluczową rolę w ułatwianiu dostępu młodzieży do rynku pracy oraz wspieraniu jej mobilności i równych szans;

Przystosowanie do potrzeb indywidualnych osób i rynku pracy

38. nawołuje Komisję i państwa członkowskie do udostępniania młodym ludziom informacji w sprawie zapotrzebowania na rynku pracy, przy założeniu, że wprowadzone zostały właściwe mechanizmy przeglądu służące monitorowaniu zmian w zawodach; wzywa

Komisję i państwa członkowskie do stworzenia polityki i strategii obejmujących cały cykl życia, w ramach których edukacja i zatrudnienie zostaną lepiej zintegrowane, główny nacisk położony zostanie na bezpieczeństwo zmian w życiu zawodowym, i przewidziane zostanie stałe podnoszenie umiejętności zawodowych siły roboczej, zapewniające jej najważniejsze kompetencje wymagane na rynku pracy;

39. wzywa Komisję do zintensyfikowania prac nad uznawaniem kwalifikacji zawodowych, w tym pozaformalnego uczenia się i doświadczenia zawodowego, aby wspierać mobilność młodych ludzi;
40. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały uznawanie osiągnięć edukacyjnych w ramach nieformalnego i pozaformalnego uczenia się, aby młodzi ludzie mogli wykazać się dodatkowym wykształceniem i kompetencjami, co jest niezbędne podczas poszukiwania zatrudnienia na rynku pracy;
41. wzywa do zapewnienia większego wsparcia i prestiżu szkoleniu zawodowemu;
42. wzywa Komisję do zrewidowania strategii dotyczącej elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa (tzw. „flexicurity”) wraz z partnerami społecznymi w celu umieszczenia kwestii bezpieczeństwa zmian w życiu zawodowym wśród priorytetów agendy, przy jednoczesnym zapewnieniu mobilności i łatwiejszego dostępu dla młodych ludzi; podkreśla, iż elastyczność pozbawiona zabezpieczenia społecznego nie jest zrównoważonym sposobem zwalczania problemów, z jakimi mają do czynienia młodzi ludzie na rynku pracy, a wręcz przeciwnie: jest sposobem obchodzenia praw młodych ludzi w zakresie zatrudnienia i zabezpieczenia społecznego;
43. apeluje do państw członkowskich o uwzględnienie w krajowych projektach strategii dotyczących zatrudnienia młodych ludzi wszystkich czterech komponentów flexicurity, którymi są:
 - a. elastyczne i przewidywalne warunki umów;
 - b. kompleksowe programy szkolenia, staży i uczenia się przez całe życie, zapewniające stałą zdolność do rozwijania umiejętności;
 - c. skuteczna, aktywna polityka rynku pracy i skłaniania do zatrudnienia, koncentrująca się na umiejętnościach, jakości zatrudnienia i integracji,
 - d. skuteczne mechanizmy na rzecz mobilności siły roboczej;
 - e. systemy zabezpieczenia społecznego zapewniające młodym ludziom bezpieczne przechodzenie pomiędzy różnymi sytuacjami w zakresie zatrudnienia, pomiędzy zatrudnieniem a pozostawaniem bez pracy i pomiędzy szkoleniem a zatrudnieniem zamiast zmuszania ich do elastyczności;
 - f. skuteczne mechanizmy monitorowania mające na celu zagwarantowanie praw pracowniczych;
44. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zapewnienia zatrudnienia

o odpowiedniej jakości w celu ochrony młodych ludzi przed „pułapką niestabilności”; wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do opracowania i wdrożenia, na podstawie istniejących przepisów krajowych i we współpracy z Komisją, lepszych norm ochrony osób wykonujących pracę niestabilną lub niskiej jakości;

45. wzywa Komisję do oceny długoterminowych konsekwencji bezrobocia młodzieży i sprawiedliwości międzypokoleniowej;
46. podkreśla potrzebę silnego i zorganizowanego dialogu społecznego we wszystkich miejscach pracy, aby chronić młodych pracowników przed wykorzystywaniem i często niestabilną pracą tymczasową; podkreśla, że partnerzy społeczni muszą zająć się kwestią młodych pracowników i ich szczególnymi potrzebami;
47. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby uczyniły więcej w celu zagwarantowania, że dyrektywa w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, która zakazuje dyskryminacji ze względu na wiek w zatrudnieniu, została prawidłowo przetransponowana i jest skutecznie wdrażana; uważa, że trzeba zrobić więcej, aby zagwarantować, że zarówno pracownicy, jak i pracodawcy są świadomi swoich praw i obowiązków wynikających z tego prawodawstwa;
48. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do wdrożenia strategii mających na celu informowanie i edukowanie młodych ludzi w zakresie ich praw w miejscu pracy oraz różnych alternatywnych sposobów integracji z rynkiem pracy;
49. zachęca Komisję i państwa członkowskie do stworzenia warunków dogodnych dla zbliżenia środowisk pracy i edukacji, aby można było projektować ścieżki szkolenia takie jak system podwójny, które łączą zagadnienia teoretyczne z doświadczeniem praktycznym, aby wyposażyć młodych ludzi w wymagane umiejętności ogólne i szczegółową wiedzę specjalistyczną; ponadto zachęca Komisję i państwa członkowskie do zainwestowania we wsparcie kampanii mającej na celu podnoszenie świadomości na temat szkolenia zawodowego oraz studiów technicznych i z zakresu przedsiębiorczości, aby te ścieżki kariery przestały być postrzegane jako dyskwalifikujący wybór, ale jako szansa na wypełnienie luk na rynku pracowników technicznych, na których popyt wyraźnie rośnie, oraz na pobudzenie na nowo europejskiej gospodarki;
50. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do przedsięwzięcia bardziej intensywnego planowania i wdrażania programów mających na celu zwiększenie dostępu młodych ludzi do rynku pracy poprzez strategie polityczne na rzecz aktywnego zatrudnienia, zwłaszcza w tych regionach i sektorach, w których bezrobocie młodzieży jest wysokie;
51. apeluje do państw członkowskich o eliminowanie wpływu bezrobocia młodzieży na uprawnienia emerytalne tego pokolenia oraz, poprzez szerokie uwzględnienie czasu poświęconego na edukację, zachęcenie młodych ludzi, aby kontynuowali edukację przez długi okres;
52. wzywa partnerów społecznych do intensyfikacji starań mających na celu informowanie młodych ludzi o ich prawie do uczestniczenia w dialogu społecznym oraz do zwiększenia udziału tej dużej części ludności aktywnej zawodowo w strukturach organów

reprezentujących młodych ludzi;

Niekorzystne traktowanie i dyskryminacja

53. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że prawodawstwo krajowe mające wpływ na młodzież, a w szczególności prawodawstwo krajowe oparte na dyrektywie w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (2000/78/WE), nie jest wykorzystywane do dyskryminowania młodych pracowników pod względem dostępu do świadczeń socjalnych; uważa, że trzeba zrobić więcej, aby zagwarantować, że zarówno pracownicy, jak i pracodawcy są świadomi swoich praw i obowiązków wynikających z tego prawodawstwa;
54. wzywa państwa członkowskie, aby przewidziały podjęcie inicjatyw, które pozwolą zagwarantować, że młodzi imigranci będą mogli się uczyć języka kraju przyjmującego, że kwalifikacje, które nabyli w kraju pochodzenia, zostaną uznane i że będą mieli dostęp do najważniejszych umiejętności, co umożliwi ich integrację społeczną i udział w rynku pracy;
55. nawołuje Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia młodym rodzicom wystarczających udogodnień lepszej jakości w zakresie opieki nad dziećmi, takich jak całodzienne szkoły, po dostępnej cenie, umożliwiając w ten sposób młodym rodzicom, a w szczególności matkom, lepszy udział w rynku pracy;
56. wzywa do tego, by wsparcie udzielane przez państwa członkowskie młodym rodzicom, w postaci opieki nad dziećmi lub żłobków, było wystarczające do tego, by nie zniechęcać ich do uczestniczenia w rynku pracy;
57. wzywa państwa członkowskie, aby podjęły krótkoterminowe działania ukierunkowane na młodych bezrobotnych mężczyzn w sektorach dotkniętych kryzysem, nie zapominając o długoterminowych problemach młodych kobiet z dostępem do rynku pracy;
58. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia środków z zakresu pozytywnych działań na rzecz młodych ludzi w tych obszarach rynku pracy, w których udział młodzieży jest niewystarczający, w celu pokonania konsekwencji dotychczasowej dyskryminacji ze względu na wiek oraz osiągnięcia realnego zróżnicowania siły roboczej, w razie potrzeby z wprowadzeniem rozsądnych dostosowań dla młodych osób niepełnosprawnych; wskazuje na korzystne doświadczenia w dziedzinie zwalczania dyskryminacji przy pomocy pozytywnych działań;
59. podkreśla potrzebę opracowania specjalnych programów dla osób niepełnosprawnych, aby zwiększyć ich szanse dostępu do rynku pracy;
60. podkreśla znaczenie wspierania praktyk i mobilności młodych ludzi uczących się lub szkolących w zakresie działalności artystycznej, takiej jak film, muzyka, taniec, teatr czy cyrk;
61. uważa, że należy zapewnić większe wsparcie programów wolontariatu w różnych dziedzinach, między innymi w dziedzinie społeczeństwa, kultury i sportu;

62. wzywa poszczególne sektory przemysłu do ustanowienia partnerstw międzypokoleniowych w przedsiębiorstwach i organizacjach, a tym samym spowodowania aktywnej wymiany know-how i produktywnego połączenia doświadczeń różnych pokoleń;
63. uznaje znaczenie, jakie ma zdolność młodych ludzi do niezależności finansowej i wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wszystkim młodym ludziom indywidualnego prawa do godnego poziomu dochodu umożliwiającego im rozpoczęcie niezależnego finansowo życia;
64. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że młodzi ludzie, którzy wyrażą taką chęć, będą mogli otrzymać skuteczną pomoc w wyborze kariery zawodowej, uzyskaniu informacji o swoich prawach i zarządzaniu minimalnym wynagrodzeniem;

Strategie i instrumenty zarządzania na poziomie UE

65. proponuje Radzie i Komisji przedstawienie projektu Europejskiej gwarancji na rzecz młodzieży, zapewniającej każdej młodej osobie w UE prawo do oferty zatrudnienia, nauki zawodu lub dodatkowego szkolenia bądź zatrudnienia połączonego ze szkoleniem po okresie bezrobocia nieprzekraczającym 4 miesięcy;
66. z uznaniem przyjmuje postępy w definiowaniu strategii UE 2020, choć wyraża żal wobec braku publicznej i przejrzystej oceny strategii lizbońskiej, a w szczególności Europejskiego paktu na rzecz młodzieży, w tym poziomów odniesienia dotyczących młodzieży, i ubolewa wobec faktu, iż w trakcie pracy nad strategią UE 2020 nie przeprowadzono wystarczających konsultacji z partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami młodzieżowymi;
67. nawołuje państwa członkowskie do wprowadzenia i dokonywania oceny nowych wiążących poziomów odniesienia dotyczących młodzieży; zachęca Komisję do przeprowadzania corocznej oceny istniejących poziomów odniesienia dotyczących młodzieży i Gwarancji na rzecz młodzieży w celu zapewnienia wyników i postępów, w oparciu o informacje statystyczne, które będą lepiej zdezagregowane i podzielone, zwłaszcza w odniesieniu do płci i grupy wiekowej;
68. wzywa Radę i Komisję do uzgodnienia i realizacji nowych, ulepszonych instrumentów zarządzania i informacji dla potrzeb prac nad zatrudnieniem młodzieży;
69. proponuje powołanie stałej grupy zadaniowej UE ds. młodzieży z udziałem organizacji młodzieżowych, państw członkowskich, Komisji, Parlamentu i partnerów społecznych w celu monitorowania zmian stanu zatrudnienia młodzieży, umożliwienia realizacji polityki przekrojowej, wymiany przykładów najlepszych praktyk i inicjowania nowej polityki;
70. podkreśla znaczenie zaangażowania młodzieży w tworzenie strategii politycznych w dziedzinie kształcenia i szkolenia, aby można było lepiej uwzględnić jej potrzeby; w tym kontekście zaleca przeprowadzenie przez Komisję konsultacji z przedstawicielami krajowych rad młodzieżowych na temat priorytetów młodzieży;

71. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny skutków polityki dla młodzieży, objęcia młodzieży wszystkimi procedurami oraz powołania rad ds. młodzieży w celu monitorowania polityki dotyczącej młodzieży;
72. wzywa instytucje europejskie, aby dały dobry przykład, usuwając reklamy bezpłatnych staży ze swoich stron internetowych, i wypłacały:
- minimalny dodatek oparty na standardach dotyczących kosztów życia w miejscu odbywania stażu,
 - świadczenia zabezpieczenia społecznego wszystkim swoim stażystom;
73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Nie ulega wątpliwości, że masowy wzrost stóp bezrobocia w UE27 spowodowany pogorszeniem koniunktury gospodarczej w sposób niewspółmiernie wysoki dotknął ludzi młodych. Obecnie bez pracy pozostaje ponad 5,5 mln młodych ludzi poniżej 25. roku życia, czyli 21,4%, co stanowi dwukrotność ogólnej stopy bezrobocia. Niestety, czas nie przynosi młodzieży europejskiej wybawienia: spodziewany jest dalszy wzrost stóp bezrobocia.

Bezrobocie młodzieży jest jednym z najbardziej palących problemów Europy. Ryzykujemy utratą całego pokolenia, które może paść ofiarą wykluczenia społecznego, co naraża na szwank gospodarczą i społeczną przyszłość UE.

Bezrobocie młodzieży nakłada na nasze społeczeństwa znaczne koszty społeczne i ekonomiczne, co powoduje utratę szans na wzrost gospodarczy, osłabiającą nakłady na infrastrukturę i świadczenia publiczne erozję bazy podatkowej, wzrost kosztów socjalnych i niedostateczne wykorzystanie środków na edukację i szkolenia. Młodzież europejska jest skarbcem niewykorzystanych zasobów ludzkich. Prognozy gospodarcze i społeczne wskazują na konieczność działania.

Wejście w wiek aktywności zawodowej jako osoba bezrobotna pozostawia trwałe blizny na osobowości. Jak wynika jasno z badań, osoby pozostające bez zatrudnienia w młodości boleśnie odczuwają skutki tego stanu również w późniejszych latach życia. Brak zatrudnienia w młodym wieku zwiększa ryzyko bezrobocia długoterminowego i negatywnie wpływa na poziom dochodu w późniejszym życiu. Ponadto wraz ze wzrostem bezrobocia rosną również wskaźniki ubóstwa, chorób, przestępczości i samobójstw. Nie możemy pozwolić na wydanie młodzieży europejskiej na pastwę wykluczenia społecznego.

Nie tylko kryzys gospodarczy stworzył bariery dla dostępu młodych ludzi do rynku pracy i startu w dorosłe, samodzielne życie. Bariery, z jakimi spotyka się młodzież na rynku pracy, są badane ze szczególną uwagą już od lat 80. XX wieku. O skali problemu świadczą wybrane fakty.

Młodzi pracownicy nie tylko częściej niż osoby dorosłe pozostają bez pracy, ale także częściej przydzielane im są niestabilne, tymczasowe i niskiej jakości zajęcia zapewniające niższą płacę i gorszy poziom zabezpieczenia społecznego. Ponadto młodzi pracownicy doświadczają niższych standardów bezpieczeństwa i zdrowia w pracy oraz są narażeni na obrażenia w miejscu pracy o co najmniej 50% bardziej niż ich koledzy i koleżanki o dłuższym stażu zawodowym.

Za dobrą wiadomość należy uznać to, że jeśli uda nam się zintegrować młodych ludzi z siłą roboczą i społeczeństwem, możemy wiele zyskać. Promocja większej liczby i lepszej jakości miejsc pracy dla młodych ludzi ma szereg skutków pozytywnych: uwalnia efekty mnożnika inwestycyjnego we wszystkich naszych gospodarkach i społecznościach, wzmacnia poziom inwestycji i popytu konsumenckiego, a także zapewnia większą stabilność i spójność międzypokoleniowych więzów społecznych. Wreszcie, co równie ważne, godna praca i integracja przenosi młodych ludzi z zależności społecznej do samowystarczalności, pozwalając im na uniknięcie ubóstwa i aktywny udział w życiu społeczeństwa.

Wszystkie państwa członkowskie winny podjąć działania i zwalczać bezrobocie młodzieży poprzez priorytety polityki i strategię odpowiadające specyfice krajowej. Jednocześnie UE powinna jednak zjednoczyć się wokół wspólnych strategii. Sprostanie wyzwaniom związanym z młodzieżą wymaga zintegrowanego i spójnego podejścia, łączącego interwencje na poziomie makro- i mikroekonomicznym, koncentrującego się na podaży pracy i popycie na pracę i uwzględniającego zarówno ilościowy, jak i jakościowy aspekt zatrudnienia. Konieczne jest spójne połączenie polityki edukacyjnej, polityki finansowej, polityki w dziedzinie zatrudnienia i polityki społecznej.

Dzięki inwestycjom gospodarczym i politycznym w nowe miejsca pracy, kształcenie i szkolenie, silniejsze systemy zabezpieczenia socjalnego, bardziej dynamiczny rynek pracy i godne zatrudnienie możemy dokonać transformacji europejskiego rynku pracy i zmienić orientację obecnych trendów z myślą o lepszej przyszłości młodzieży.

Umieśćmy kwestię młodzieży wśród priorytetów agendy politycznej. Zmierzymy się z tym wyzwaniem. Sprawmy, by Stracone Pokolenie stało się Pokoleniem Nadziei.

27.4.2010

OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe (2009/2221(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Katarína Neved'alová

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że cztery z dziesięciu środków przyjętych na nadzwyczajnym szczycie UE w sprawie zatrudnienia, który odbył się w 2009 r. w Pradze, dotyczą edukacji, szkolenia zawodowego, uczenia się przez całe życie, praktyk zawodowych, ułatwiania mobilności oraz lepszego przewidywania zapotrzebowania rynku pracy i dopasowania umiejętności,
1. uważa edukację i szkolenie za kwestię zasadniczą z punktu widzenia integracji młodzieży z rynkiem pracy oraz podkreśla znaczenie udostępnienia wszystkim osobom programów uczenia się przez całe życie, w tym programów edukacji formalnej i nieformalnej, i uzyskania umiejętności i kompetencji określonych w dokumencie pt. „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”; przypomina, że nabycie podstawowej wiedzy i wysoki poziom wiedzy ogólnej stanowi zasadniczy czynnik w mobilności zawodowej;
 2. przypomina, że celem procesu kopenhaskiego jest zachęcanie obywateli do korzystania z szerokiego wachlarza dostępnych możliwości szkolenia zawodowego (np. w szkole, na uczelni wyższej, w miejscu pracy lub na prywatnych kursach);
 3. podkreśla znaczenie zadbania o to, by wszyscy młodzi ludzie mieli solidną bazę w postaci podstawowych kompetencji, niezbędnych, by wspierać mobilność przez całe życie i umożliwić im stawienie czoła zmianom na rynku pracy i pojawieniu się nowych potrzeb gospodarczych i społecznych;

4. uważa, że nauka języków obcych odgrywa kluczową rolę w ułatwianiu dostępu młodzieży do rynku pracy oraz wspieraniu jej mobilności i równych szans;
5. podkreśla znaczenie wspierania młodzieży w podejmowaniu własnej działalności gospodarczej, promowania i rozszerzania zasięgu programu Erasmus dla młodych przedsiębiorców; w związku z powyższym zaleca przeprowadzenie w placówkach oświatowych kampanii informacyjnej UE na temat przedsiębiorczości, kapitału początkowego, opodatkowania nowych przedsiębiorstw i stałego wsparcia szkoleniowego;
6. podkreśla znaczenie propagowania przez państwa członkowskie ekologicznych miejsc pracy, np. poprzez prowadzenie szkoleń w zakresie technologii środowiskowych;
7. podkreśla potrzebę opracowania specjalnych programów dla osób niepełnosprawnych, aby zwiększyć ich szanse dostępu do rynku pracy;
8. podkreśla znaczenie edukacji w dziedzinie przedsiębiorczości, stanowiącej integralną część procesu nabywania umiejętności niezbędnych w nowych rodzajach zatrudnienia;
9. za bardzo istotne uważa stworzenie partnerstwa między światem edukacji i pracy, i wzywa do poprawy mobilności i infrastruktury językowej dla nauczycieli i pracowników, studentów i młodych przedsiębiorców poprzez rozszerzenie zasięgu programu Erasmus;
10. podkreśla potrzebę przyjęcia na szczeblu UE nowych inicjatyw lub programów mających na celu poprawę mobilności studentów pomiędzy systemami szkolnictwa wyższego a sektorem przedsiębiorstw;
11. wzywa państwa członkowskie do przyspieszenia harmonizacji krajowych profili kwalifikacji oraz europejskich profili kwalifikacji, aby jeszcze bardziej zwiększać mobilność młodych ludzi w dziedzinie edukacji i pracy;
12. popiera organizację praktyk jako integralnej części szkolnego programu nauczania, gdyż dają one uczniom możliwość nabycia umiejętności i uzyskania doświadczenia zawodowego i w ten sposób ułatwiają im wejście na rynek pracy w przyszłości; podkreśla edukacyjną funkcję praktyk i zaznacza, że nie powinny one zastępować pracy;
13. za niezwykle istotne uważa rozwój i umożliwianie odbywania staży ściśle powiązanych z programami nauczania, ponieważ są one szansą na utwalenie umiejętności i rozpoczęcie pracy z niewielkim wcześniejszym doświadczeniem i po niewielkim przeszkoleniu; uważa, że staże (za odpowiednim wynagrodzeniem finansowym) są niezbędnym sposobem połączenia edukacji i pracy, gdyż niektóre programy pokazują, iż po pomyślnym odbyciu stażu 70% osób znajduje pracę;
14. z zadowoleniem przyjmuje wynik posiedzenia europejskich ministrów szkolnictwa wyższego w sprawie procesu bolońskiego 2020 (28–29 kwietnia 2009 r.), na którym zwrócono się o silniejsze partnerstwo pomiędzy władzami publicznymi, uczelniami wyższymi, studentami, pracownikami i pracodawcami jako sposób na lepsze wdrażanie strategii politycznych w zakresie uczenia się przez całe życie;

15. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały uznawanie osiągnięć edukacyjnych w ramach nieformalnego i pozaformalnego uczenia się, aby młodzi ludzie mogli wykazać się dodatkowym wykształceniem i kompetencjami, co jest niezbędne podczas poszukiwania zatrudnienia;
16. uważa, że osoby odbywające praktyki zawodowe powinny zostać odpowiednio przeszkolone oraz że to praktyczne szkolenie powinno być sposobem uzyskiwania nie tylko kompetencji i umiejętności, lecz także świadomości zawodowej; popiera wzmocnienie powiązania między edukacją a pracą i proponuje nadanie kluczowej roli w edukacji kompetencjom cyfrowym, nowym technologiom, naukom ścisłym i językom obcym;
17. wzywa do dokładniejszego monitorowania działań praktykantów i ustaleń dotyczących ich pracy, aby zapobiec nadużyciom, takim jak te dotyczące czasu trwania praktyk;
18. podkreśla, że obecną recesję gospodarczą można wykorzystać w pożyteczny sposób, jako wyjątkową okazję do dokonania przeglądu strategii politycznych i wzmocnienia programów ułatwiających młodym ludziom dostęp do rynku pracy;
19. wzywa do zapewnienia większego wsparcia i prestiżu szkoleniu zawodowemu;
20. podkreśla znaczenie wspierania praktyk i mobilności młodych ludzi uczących się lub szkolących w zakresie działalności artystycznej, takiej jak film, muzyka, taniec, teatr czy cyrk;
21. przypomina, że nowa strategia UE 2020 ma do spełnienia istotną funkcję, jeśli chodzi o poprawę możliwości obywateli w zakresie zatrudnienia, ponieważ młodzież jest najważniejszym czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie jej celów i jedną z grup, których to najbardziej dotyczy; za bardzo istotne uważa zapewnienie młodzieży lepszej edukacji i lepszego szkolenia, a także zachęcenie do korzystania z nich; podkreśla potrzebę nowego ukierunkowania budżetu UE, tak by dostosować priorytety budżetowe UE do priorytetów politycznych nakreślonych w strategii UE 2020;
22. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia środków pozytywnego działania na rzecz młodzieży na tych obszarach rynku pracy, gdzie jest ona niedostatecznie reprezentowana;
23. uważa, że należy zapewnić większe wsparcie programów wolontariatu w różnych dziedzinach, między innymi w dziedzinie społeczeństwa, kultury i sportu;
24. podkreśla znaczenie zaangażowania młodzieży w tworzenie strategii politycznych w dziedzinie kształcenia i szkolenia, aby można było lepiej uwzględnić jej potrzeby; w tym kontekście zaleca przeprowadzenie przez Komisję konsultacji z przedstawicielami krajowych rad młodzieżowych na temat priorytetów młodzieży;
25. wzywa państwa członkowskie do przedsięwzięcia wszelkich środków w celu ograniczenia wysokiego wskaźnika przerywania nauki, a tym samym umożliwienia tym uczniom uzyskania dodatkowych kwalifikacji i ułatwienia im wejścia na rynek pracy w przyszłości;

26. uważa, że niezwykle ważne jest dostosowanie systemu kształcenia i szkolenia do szybko zmieniającego się rynku pracy i zapotrzebowania na nowe zawody;
27. jest bardzo zaniepokojony rosnącą liczbą bezrobotnych młodych ludzi, zwłaszcza w dobie trwającego kryzysu gospodarczego; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie maksymalnej elastyczności rynków pracy, aby zagwarantować, że osoby kończące kształcenie lub szkolenie będą mogły łatwo znaleźć zatrudnienie i zmienić pracę;
28. podkreśla znaczenie włączenia umiejętności korzystania z mediów do programów na wszystkich szczeblach kształcenia oraz kontynuowania tego procesu podczas staży, aby osiągnąć biegłość wszystkich obywateli w korzystaniu z mediów;
29. apeluje do państw członkowskich o zapewnienie młodzieży sprzętu niezbędnego do rozwoju umiejętności wymaganych w przemyśle, aby zwiększyć możliwość zdobycia zatrudnienia po zakończeniu kształcenia lub szkolenia.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	27.4.2010
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Maria Badia i Cutchet, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Timo Soini, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tőkés, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Liam Aylward, Ivo Belet, Oriol Junqueras Vies, Hans-Peter Martin, Iosif Matula
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Vicky Ford

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	2.6.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 42 - : 1 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Liisa Jaakonsaari, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Marielle Gallo, Joe Higgins, Franz Obermayr, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Emilie Turunen
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Rosa Estaràs Ferragut, Oldřich Vlasák